

מ"ת (תל אביב) 16357-08-16 - אביב בצלאל נ' מדינת ישראל

מ"ת (תל-אביב-יפו) 16357-08-16 - אביב בצלאל נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 16357-08-16

אביב בצלאל (עצור בפיקוח)

ע"י ב"כ עו"ד עידית קן-ציפור

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אלון סיוון

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

[06.04.2017]

לפני

כבוד השופט גרשון גונטובניק

החלטה

לפני בקשה למתן שעות אוורור יומיות ממעצר באמצעות פיקוח אלקטרוני בו מצוי המבקש (תחילה היה מדובר

בבקשה ליציאה לעבודה, אך לאחר מכן המבקש חזר בו ועתר לשעות אוורור כאמור).

1. נגד המבקש ושישה אחרים הוגש כתב אישום באחת הנגזרות של הפרשה המכונה במקומותינו (וגם בכתב האישום)

בשם פרשת "לה פמיליה". על פי כתב האישום, החליטה חבורת אוהדים מתוך אוהדי קבוצת הכדורגל בית"ר ירושלים

"להקים ארגון אוהדים שמטרתו לזרוע אלימות וונדליזם, מתוך אידיאולוגיה אנרכיסטית וגזענית של שנאת המגזר

הערבי במגרשי הכדורגל בכלל, באירועי ספורט שונים ונגד אוהדי קבוצת כדורגל יריבות בפרט" (סעיף 1 לחלק הכללי

לכתב האישום).

לפי כתב האישום המבקש היה אחד מאנשי הביצוע של קבוצת לה פמיליה, שהיו שותפים לביצוע עבירות אלימות

חמורות כלפי אוהדי קבוצות יריבות (סעיף 9 לכתב האישום). המבקש, לצד נאשמים אחרים, תקפו, באחת

ההזדמנויות אוהדים של קבוצת הפועל תל אביב באמצעות אלות, מקלות, מברגים ועוד כלי תקיפה, ובמהלכה ננעץ

פטיש בראש אחד המתלוננים. המבקש הואשם בקשירת קשר לביצוע פשע (עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק

העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); ובחבלה בכוונה מחמירה (עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק). מוסיף כתב

האישום ומייחס לנאשמים מעורבות בעוד מספר אירועים אלימים, אך למעשה נגד המבקש מיוחסת אחריות לאירוע

האמור בלבד, שהתרחש ביום 3.10.15.

2. בית משפט זה הורה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

3. כעת, עותר המבקש לפתיחת חלונות יומיים לשם התאווררות במסגרת מעצרו זה.

ב"כ המבקש טענה בעניינו במסירות רבה. היא הצביעה על גילו הצעיר; על כך שישב במעצר מאחורי סורג ובריה במשך ארבעה חודשים לאחר שנעצר, ומאז הוא נתון באיזוק אלקטרוני; חלק מהנאשמים הודו וחלקם האחר, ובהם המבקש, ממשיכים לנהל את משפטם. עד המדינה שהעיד ציין כי חלקו של המבקש בקבוצה היה מזערי. המבקש עצמו טוען כי נכח במקום אך לא השתתף בתגרה. ב"כ המשיב הצביעה על דוגמאות רבות לעצורים באיזוק אלקטרוני שניתנים להם חלונות, ובכלל זה גם נאשמים בתיק 512, שמיוחסות להם עבירות פליליות חמורות לא פחות, לשון המעטה. מכאן, שניתן ליתן חלונות גם במתכונת מעצר בפיקוח אלקטרוני, אלא שהדבר דורש הנמקה. כאן יש לזכור את חלופי הזמן; את העובדה כי מדובר במעצר ראשון; ואת משך הזמן בו שהה המבקש במעצר מאחורי סורג ובריה. אכן, לחובת המבקש עומדת הפרה של תנאי הפיקוח, שכן הוא קרע את האזיק כשרב עם אמו, אך היה זה תוצר של המתח בו הוא שרוי כתוצאה מתנאי מעצרו. מיד לאחר מכן, התקשר המבקש ליחידת האיזוק, נעשה לו שימוע, והוחלט להזהירו. בסופו של יום, טוען המבקש, נוצר מצב בו הנאשמים שהודו קיבלו חלונות אוורור, ואילו הוא שמנהל את משפטו, לא. זוהי הפליה פסולה, המצריכה תיקון.

המשיבה מתנגדת לבקשה בתוקף. היא מצביעה על כך שבית המשפט העליון ציין, אך לאחרונה, כי חלונות אוורור במסגרת איזוק יינתנו רק לעיתים נדירות. מסוכנותו של המשיב עולה גם מתסקיר שירות המבחן בעניינו, והיא גבוהה יותר מזו של נאשמים אחרים, לגביהם אושרו חלונות אוורור. בנוסף, ההפרה שהפר המבקש את תנאי האיזוק הייתה חמורה, ומדובר למעשה בשתי הפרות, שלגבי אחת מהן המשיב לא דיווח אמת בתחילה, אך המפקחת שלו היא שציינה הדברים כהווייתם. קיימת הפרה נוספת של יציאה לא מאושרת ממקום הפיקוח. בנוסף, המבקש הורשע בחודשים האחרונים בעבירת אלימות בהליך אחר, שאינו כתב האישום שלפניי. על רקע זה, עצם הימצאותו במסגרת של מעצר באיזוק אינה מובנית מאליה, והיום, מועד בחינת הבקשה, הנתונים בעניינו של המשיב הם חמורים יותר ולא חמורים פחות.

4. בפני המבקש ניצב אתגר משפטי לא פשוט.

אך לאחרונה דחה כב' השופט מזוז בקשה של מי שמצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני לפתיחת חלונות לאוורור (בש"פ 2518/17 אבוטבול נ' מדינת ישראל (פורסם בבנו; 2017)), וזאת לאור האמור בהחלטתו בבש"פ 77/17 פלוגי נ' מדינת ישראל (פורסם בבנו; 2016) לפיה "לסטאטוס המשפטי של מי שנתון בתנאי פיקוח אלקטרוני כעצור יש השלכות בהיבטים שונים (כגון לענין תוצאות הפרה של תנאי הפיקוח האלקטרוני), לרבות בהיבט הנוגע לעניינינו של 'חלונות פיקוח'... חלונות פיקוח של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני מוגבלים ככלל לצרכים אישיים חיוניים ('טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח'), או לצרכים טיפוליים-שיקומיים ('פגישה עם קצין מבחן' או 'לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר')". ברוח זו יש ליתן תוכן גם להוראת העוללות בדבר התרת חלון פיקוח 'לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו'..." (פסקאות 13-14 להחלטה).

5. אכן, ב"כ המבקש מצביעה על נאשמים אחרים, המצויים בתנאי מעצר באיזוק, שניתנות להם שעות אוורור, והיא גם טוענת להפליה בין המבקש לבין נאשמים אחרים בתיק, שניתנו להם חלונות איזוק לאחר שהודו. טענות אלה ראויות לבחינה ולדין, אלא שהנסיבות הספציפיות של המבקש מכריעות את בקשתו - לעת הזאת - לשלילה: (א) לחובתו של המבקש עומדות הפרות של תנאי האיזוק שביצע לאחרונה. ביום 12.3.17 נרשמה לחובתו יציאה לא מאושרת ממקום הפיקוח; וביום 11.3.17 נרשמה לחובתו פגיעה ברצועת הצמיד שלו. כשבורר עמו עניין הצמיד, מסר גרסה שהתבררה כלא נכונה. הערבה שלו היא שסיפרה את האמת ולפיה המבקש גרם נזק לאזיק באופן מכוון. בנוסף, התקבל בעניינו "חיווי יציאה של 12 דקות בשעות הערב" אז נמצא כי מקלט הפיקוח הוזז מהמקום בו הותקן, והמבקש שהה בחצר ביתו. המבקש הודה בסופו של יום כי קרע את האזיק משום שיש עם אמו, והוא מצוי היה בסערת רגשות. הוא שיקר תחילה בעניין, כי פחד מההשלכות. המשיב אמר בסופו של יום כי "אני מבטיח לך שלא תהיה שום טעות, ואני מצטער על זה שהגעתי למצב הזה וזה לא יחזור על עצמו."

הגורמים המוסמכים התרשמו כי מדובר בהפרה מהותית של נזק מכון, אך ניתן לתת למבקש הזדמנות נוספת, אמרו ועשו.

די במצב דברים זה כדי להוביל לדחיית הבקשה. ההפרה של תנאי האיזוק פגעה באמון שניתן במבקש, ובלא אמון אין תקומה להקלות נוספות. ניתנה למבקש הזדמנות נוספת, וכעת הוא עומד למבחן בעניין זה. אני מקווה כי ימצא את הכוחות לעמוד בו, אך ודאי שלא ניתן לאפשר הקלה בתנאים שעה שאלה הופרו אך לאחרונה. יהיה בכך לשגר מסר לא נכון ולא ראוי לפיו דווקא אלה שמפרים את התנאים יזכו להטבה, ובכך נחתור תחת התמריץ החיוני כל כך לשמור על התנאים ולהקפיד בהם בכל תו ותג.

יש להמתין פרק זמן נוסף בעניינו של המבקש, ולראות אם הוא מסוגל לעמוד במגבלות המוטלות עליו, ורק אז ניתן יהיה לשקול את הבקשה שהגיש.

ב) בנוסף ציין ב"כ המשיבה, ובצדק, כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של המבקש היה מורכב. אכן, הוא המליץ על מעצרו בתנאי איזוק אלקטרוני, אך בה בעת עמד "על סיכון גבוה במצבו להישנות התנהגות אלימה וכי כחומר צפויה להיות ברמה גבוהה אף היא". עניין זה רק מחזק את הזהירות שבה יש לגשת לבחינת בקשתו, ומחזק את הצורך לראות כי אכן הוא ממלא כראוי אחר התנאים המוטלים עליו, כדי שניתן יהיה לתת בו את האמון ולשקול את בקשתו. 6. שיקולים אלה נוגעים למבקש ספציפית, והם יוצרים שוני רלוונטי בינו לבין נאשמים אחרים שעליהם הצביעה באת כוחו.

7. סוף דבר, אין מנוס מדחיית הבקשה, וכך אני מורה. ניתנה היום, י' ניסן תשע"ז, 06 אפריל 2017, במעמד הצדדים.